

VOORBEREIDING, DOEL, SYMBOLEN EN MAGIE.

Wanneer je een werk wilt ondernemen, dan moet je beginnen met een voorbereidende arbeid. Wanneer je geestelijk iets wilt bereiken, dan moet je beginnen met een voorbereidende arbeid. Wanneer je aan sport doet dan moet je je trainen om een redelijke prestatie te leveren. Wanneer je geestelijk iets wilt bereiken dan moet je je trainen om een redelijke prestatie te bereiken enz.

Er zijn nog wel eens misvattingen op deze wereld en vooral in deze Kersttijd, dat alles vanzelf zal gaan. Men meent bv. dat vrede op aarde komt wanneer we hard genoeg bidden en verder niets doen. Men meent dat geestelijke gaven en krachten zo verkregen worden zonder meer, en dat men er verder zelf niets voor, of misschien zelfs niets mee hoeft te doen. U zult begrijpen dat dat niet juist en waar is. Wat is de feitelijke situatie?

Heeft men om, op geestelijk terrein en ook om op esoterisch terrein of magisch iets te bereiken, een hoeveelheid wilskracht nodig. De wil van de mens is buitengewoon belangrijk, en wanneer die wil niet voldoende geschoold is, dan zal hij zelden tot een goed resultaat komen. Al is het alleen maar omdat hij niets beheerst, zelfs zichzelf niet. Daarom mag je zeggen: aan het begin van alle dingen staat in het geestelijk werk zeker zelfbeheersing, zelfdiscipline. De manieren om dit te bereiken zijn vaak betrekkelijk eenvoudig.

Wanneer u toevallig gewend bent om aan uw neus te prutsen bv. dan moet u zichzelf eens voornemen om dit een week niet te doen, en zo kunt u bijna onbelangrijke dingen aan jezelf opleggen die echter, doordat ze een gewoonte zijn werkelijk kracht vragen om te breken. En dan niet iets voor wat andere bewondering kan afdwingen, want dan doet u het misschien daarom, het gaat er zuiver om wat u wilt gebeurt.

Oefening van wil impliceert verder dat je dus ook in staat bent om iets wat je eenmaal op je hebt genomen, iets wat je jezelf hebt opgelegd volbrengen zult. Dat laatste laat nogal eens te wensen over. Niet voor niets zegt men, dat de weg naar de hel geplaveid is met goede voornemens. We zijn zo snel geneigd om te zeggen we willen wel goed, naar we kunnen het niet. Oefen de wil, leer uw wil te richten, leer uzelf ook in uw denken bepaalde punten te vermijden, bepaalde punten bij herhaling uzelf voor te stellen. Dan pas heeft u eigenlijk datgene wat nodig is om een resultaat te hebben. Misschien zijn er onder u die zeggen, o ik zou zo graag medium of helderziende zijn. Die dingen zijn een zegen wanneer ze beheerst worden. Wanneer ze niet beheerst worden kunnen ze soms lastig en zelfs gevaarlijk zijn. Wil is noodzakelijk. Maar met die wil alleen zijn we er niet. En misschien is het goed ons af te vragen wat we dan wel doen.

Wij willen vrede op aarde, we kunnen er zelf natuurlijk niet veel aan doen, maar we zenden onze goede gedachten uit. En we verwachten daarvan veel maar we weten niet eens wat voor vrede we bedoelen. Die vrede is abstract, dat is een vaagheid, vrede dat is bv. geen oorlog, en genoeg hebben en zo, maar dat is nooit werkelijke vrede. Vrede is eenheid, is harmonie, is het samenklinken a.h.w. van de mensheid tot een geheel. Dat bereik je zo gemakkelijk niet. En daarom is het misschien ook wel belangrijk om, zelfs wanneer je voldoende wilskracht, hebt een falen te voorkomen, door te leren iets voor te stellen. Ja hoe stel je iets voor, neem het meest eenvoudige neem een sigaar, een sigaret, een bloem, een kaars desnoods, kijk ernaar. Doe uw ogen dicht en probeer u punt voor punt te herinneren hoe het was, tot er a.h.w. een beeld van voor uw gesloten ogen staat. U zult zeggen wat heb ik daaraan. Ik wil met de geest converseren, ik wil geestelijke gaven krijgen, wat heb ik er aan als ik mij iets voor kan stellen. Dat is eenvoudig genoeg.

Afstemming van het ego, concentratie van het ik, berust op het vermogen om je een bepaalde sfeer of een daarvoor passend symbool voor te stellen en met uitsluiting van al het andere. Het je leeg, maken van gedachten is in feite vaak het scheppen van een concentratie waarin je dan toch wel een bepaalde voorstelling, al is het dan maar voorstelling van dit vlak behoudt. Helemaal niets denken, helemaal niets beseffen dat is haast onmogelijk, want zodra het bewustzijn het af laat weten komt het onderbewustzijn, schakel je ook dit uit bv. door

verdooving, dan komt de geest met uw eigen ervaringen. Maar de wil die zich kan concentreren op een punt, die kan zich ook openstellen volgens haar wil. En zo lijkt het me wel belangrijk dat je ook leert om een zekere voorstelling te verkrijgen op de dingen. U herinnert zich misschien wel dat we in oude mysteriën nogal eens wat toneel hadden, en wat dat betreft ook in de kerken. Zo rond de 14e,15e. eeuw waren er veel kerken en kathedralen, zelfs soms vroeger, waarin rond kerstmis bv. spelen werden, opgevoerd. Spelen die niet alleen maar een kerstgebeuren waren met een kerststalletje, maar je Adam en Eva te zien kreeg, hun zondeval, de uitdrijving uit het paradijs, en de komst van de verlosser, en dan het kerstfeest en het begin van de bevrijding. En soms werd dat ook doorgezet tot en met de kruisiging.

Er bestaat zelfs vandaag de dag nog het passiespel dat, half onbewust heel waarschijnlijk, de traditie van het beeldende heeft behouden. Dit beeldende heeft ten doel om een zekere harmonie tot stand te brengen. Wanneer je alleen denkt aan Jezus als het kindeke Jezus, dan is er iets zoek. Maar als u begrijpt dus, hoe, binnen dat katholieke denken, de associatie bestaat tussen de eerste mens, wandelend met God, de zondeval, de uitdrijving uit het paradijs en zo de komst van de verlosser met een bepaald doel, de wijze waarop die verlosser komt, maar ook de wijze waarop de verlossing wordt voltrokken, de kruisdood dan heb je a.h.w. een mystieke, beleving een mystiek spel meegemaakt, de wijze waarop die verlosser komt, maar ook de wijze waarop de verlossing wordt voltrokken, de kruisdood, dan heb je a.h.w. een mystieke beleving, een mystiek spel meegemaakt, waardoor je je meer kunt vereenzelvigen met die Jezus, of tenminste met mensen die rond hem zijn. En in die zin werd het ook in de kerken gebruikt.

Wij kunnen natuurlijk niet alles gaan uitbeelden, dat wordt vaak erg lastig en bovendien, een mens die alleen of in een kleine groep werkt kan moeilijk zo'n spel nog helemaal op gaan voeren. Maar dan heb je altijd je voorstellingsvermogen. Je kunt je zo'n beeld opbouwen in jezelf en naarmate je meer dat voorstellingsvermogen oefent, kun je juist door het kiezen van de symbolen die voor jou juist zijn die voor jou passen a.h.w. een contact krijgen met hogere kracht. Kun je de wereld van de mensen ten dele verlaten en intreden in de wereld van de geest, kun je de krachten van de geesten, zelfs hogere krachten dus, in jezelf herkennen en ontvangen. Men zou vaak zeggen dat dit uiteindelijk toch maar een fantasiewereld is. Ben ik met u eens. Maar fantasie beheerst de wereld. Let u maar eens op de leuzen die bij een verkiezing worden uitgekregen. Als zijnde de enige juiste en ware beloften, en zie wat er van overblijft. Ook illusie is vaak een vorm van fantasie. Kijk naar de wereld van getallen waarmee men u bewijst dat het u, bv. steeds beter gaat, dat u een levensverwachting hebt van idem zoveel jaren. Ook deze dingen zijn in wezen ergens een fantasie een illusie. Een illusie die erg dicht ligt bij de waarschijnlijkheid, maar niet een beeld waarvan je kunt zeggen nou dat is concreet waar. Want al staat er 100 keer dat uw gemiddelde levensverwachting, bv. 67 jaar is, de kans dat u 100 wordt bestaat ook. en er is ook heel, veel kans dat u voor die tijd de wereldse geneugten, verlaat voor meer geestelijke geneugten of smarten.

Dus die fantasiewereld is niet zo dwaas als ze lijkt. Een mens die leert die wereld te beheersen leert daarmee zijn eigen denken en daarmee ook zijn eigen geestelijke perceptie voor een deel, dus een ontvangen van onstoffelijke waarden, te beheersen en te richten. U kent allen een radarantenne. Radar geeft over het algemeen het signaal af en ontvangt de weerkaatsing ervan. Omdat te doen moet er een zender zijn. De reflex van het gezonden signaal maakt het mogelijk een zeker beeld te krijgen waardoor men kan zeggen daar beweegt zich iets met die en die snelheid in die richting enz. En wanneer je eenmaal geoefend bent in het aflezen van radar, dan kun je zelfs zeggen bv. dat zijn auto's van die en die grootte, dat zijn schepen van dat en dat model.

Dat zijn ongeveer zulke waarden die zich bewegen. Wat wij doen, wanneer we deze voorstellingswereld gebruiken, wanneer we voor onszelf een beeld opbouwen, volledig echt totdat het lijkt of we het kunnen pakken dan doen we niets anders dan een gericht signaal uitzenden en door dit gerichte signaal krijgen wij dus een reflex, een harmonische weerkaatsing uit een sfeer, uit een wereld waarop we ons richten. In het begin zal het erg verwarrend zijn, we zullen ons eigen beeld vaak verwarren met dat wat terugkeert. Maar zoals je kunt leren lezen, en daaraan vele conclusies kunt leren verbinden op de duur zo gaat het ook met het uitzenden van deze geestelijke waarden.

De antwoorden worden steeds duidelijker en worden steeds bewuster onderscheiden van het eigen beeld. Er ontstaat een bewustzijn dat niet alleen maar inhoudt een juist begrip van

hetgeen in geestelijke wereld aanwezig is maar ook een juist begrip voor de banden tussen het ik en die wereld. En zo bezien is dus ook dit deel van de scholing die men zichzelf eigenlijk op moet leggen dus wel een zeer grote verdienste. We hebben al meer gesproken over de waarden van het symbool. Een symbool is niet in zichzelf waardevol, en toch kennen we allemaal het verhaal van bv Willem Tell waarin de landvoogd zijn hoed op een lamp zet en zegt "ge zult deze groeten alsof het de keizer ware". En ieder van u die in een kerk binnenkomt en daar knielt en een kruisje slaat, doet precies hetzelfde. Hij brengt hulde en eer aan iets dat niet zichtbaar aanwezig is.

Wij kunnen in ons leven heel vaak het symbool gebruiken. Wanneer iets voor ons het symbool wordt van God, van genezende kracht, van harmonie, van vrede en wij hebben die begrippen althans redelijk gedefinieerd in onszelf, zodat we er een klein beeld van hebben wat het betekent dan zullen we daardoor haast automatisch gericht worden of getrokken worden tot de waarde die wij aan het symbool verbergen. Misschien is het wel aardig om een stukje te vertellen over de magiërs die dus ook hun symboliek hebben.

Als u bij een magiër komt en u zou zo iemand in volle aktie zien, dan ziet u dat die beschikt naast een en rook bekken over een zwaard een dolk een toverstaf en een kelk. U zult zeggen wat hebben betekenis. Een zwaard wordt gebruikt om demonen te verdrijven, een dolk wordt gebruikt om je tegen ev. demonische krachten te verdedigen. Je kunt een geest niet werkelijk leed aan doen met een zwaard, en je tegen geen demon verdedigen met een dolk, en een toverstaf, hoe belangrijk hij voor de magiër misschien ook mag zijn is en blijft een stuk hout, en de beker die hij gebruikt vooral wanneer hij een bepaalde offerplechtigheid heeft, is en blijft maar een doodgewone kelk van deze wereld en wat erin terecht komt dat verhuist niet ineens naar een andere sfeer of wereld. Maar het zwaard is de uitdrukking van het zelfvertrouwen en de agressie mogelijkheid van de magiër. Wanneer hij dat zwaard hanteert dan naakt hij een gebaar alsof hij werkelijk aanvalt maar door deze symbolische aktie, door deze voorstelling werpt hij het totaal van zijn geestelijke vermogens uit als het zwaard en hierdoor dus bereikt hij inderdaad zijn doel.

Wanneer hij een dolk hanteert dan is dit voor hem inderdaad de verdediging, het is de bevestiging van een soort astrale magische ring. En hierdoor brengt hij deze dus tot gelding, ze bestaan.

Die toverstok op zichzelf betekent niets, het is een aardig ding meer niet, maar door al de zorg die hij eraan heeft besteedt door al het werk, dat hij eraan heeft gedaan door de voortdurende overpeinzingen waarin die staf dus een symbolische rol heeft gekregen als een soort gezag, als een soort scepter, zal hij door het hanteren van die staf zichzelf ook eveneens realiseren dat hij macht bezit. Door het begrip van de nacht dat in hen bestaat kan hij zijn gezag aan anderen opleggen. Met die kelk is het ook wel zo wanneer hij daarin wijn of reukwerk of zo deponeert, dan is het wijn en blijft het wijn en die kan later heel rustig weer gebruikt worden. Het blijft water of wijn, maar hij heeft zich voorgesteld dat dit dus a.h.w. de band is tussen de sfeer en zijn eigen wereld.

Het resultaat is dus dat hij door zijn voorstellingsvermogen de stoffelijke offeraktie overbrengt a.h.w. naar een ander terrein en hierdoor geeft hij aan de geest in zekere zin toegang tot zijn materiële wereld.

Ik geef u deze voorbeelden niet omdat het zo interessant is. Magie is op zichzelf een interessant terrein maar wie van u zal daarmee ooit werken en bovendien wie van u zal in staat zijn om daarmee zuiver wit en eerlijk te blijven werken door alle tijden, dat is voor een mens erg moeilijk. Maar we hebben iets anders geconstateerd. Ni. een symbool kan voor ons het middel zijn om een geestelijke toestand, geestelijke waarde, of een geestelijk besef tot uiting te brengen. En wel op een zodanige wijze dat het ik zich automatisch instelt in verband met het symbool. Dat is weer een belangrijke factor. We hebben wanneer we aan esoterie doen of wat anders, heus niet altijd die uiterlijkheden nodig. We zouden het zonder kunnen doen, maar eerst moet je jezelf trainen om te komen tot een zekere geestesgesteldheid, om te komen tot een zekere voorstelling, een zekere uiting en daarvoor gebruik je juist het hulpmiddel. Het ritueel op zichzelf is vaak weinig belangrijk en toch kent zelfs de esotericus bepaalde rituelen. Al is het maar een ritme van ademhaling aangepast aan de polsslag, een bepaalde houding die lichamelijk zekere waarde bezit, maar die toch voor de geest onbelangrijk blijft, tenzij zij voor die geest, gelijktijdig betekent een richten van sfeer. We

gebruiken die dingen eigenlijk als hulpmiddel.

Een zeker ritueel gebruik van vaste waarden is zeker wanneer je begint wel erg belangrijk en dan moet je niet denken dat het ritueel op zichzelf wat betekent. Wanneer je aan een priester vraagt of een straatjongen die een mis formuleert daarmee dezelfde resultaten behaalt als die priester, zal die onmiddellijk zeggen nee, daarvoor moet je gewijd zijn, daarvoor moet je eerst een zekere kennis, een zekere innerlijke waarde bezitten. Op dezelfde manier kun je zeggen, gaat het met het ritueel. Het ritueel moet a.h.w. groeien tot een gewoonte, het moet langzaam maar zeker een concentratie worden en pas wanneer dat bereikt is kunnen we ermee werken. Maar wanneer wij geleerd hebben daar met te werken, dan worden de geestelijke waarden ook steeds belangrijker en de stoffelijke steeds minder belangrijk. En dan krijg je het eigenaardige dat een leerling zich precies aan alle voorschriften moet houden en geen resultaten kent, dat een meester of een gezelschap (iemand die wat verder is) zich precies aan de regels houdt en wel resultaten behaalt, terwijl een grootmeester (een volbewuste), eigenlijk helemaal niets nodig heeft en die doet het zo eigenlijk zonder enige uiterlijkheid af. Dat is de groei van de geestelijke beheersing door middel van de materie. Wanneer we dit alles zo kunnen begrijpen dan zullen we ons ook houden aan rituelen, aan symbolen. Dan zullen we die waarden zeker ook accepteren voor wat ze zijn.

Kerstmis is een symbool. Het stalletje met kindeke, Maria, Jozef, de os en de ezel is alleen maar een symbool. Wanneer u in de kunst nagaat dan zult u ontdekken dat door alle tijden heen de voorstellingen verschilden. Lang is het zelfs gebruikelijk geweest om onmiddellijk na de geboorte de scene te nemen en die voor te stellen in de open lucht voor een grot of voor een gebouw. En wat men er tegenwoordig van maakt is dus zeker niet de waarheid, de werkelijkheid. Wanneer we aannemen dat de grot der geboorte inderdaad de juiste grot is geweest waarin Jezus ter wereld kwam, dan moeten we zeggen dat is niets wat er op lijkt. Maar is dat belangrijk? Voor ons is op Kerstmis belangrijk, de hoofdgedachte, en die hoofdgedachte die wordt wel allereerst uitgedrukt door het "Gloria in excelsis deo" - "geloofd zij God in den Hoge". Maar daarnaast ook "vrede op aarde aan hen die van goede wille zijn". Het kerstfeest is niet het symbool van één vrede, of de vrede, het kerstfeest is het symbool van de vrede van hen die van goede wil zijn. En ik zie helemaal niet in waarom je dus al die symboliek zonder meer terzijde moet stellen. Maar je moet ze haar juiste plaats geven. Wanneer je kijkt naar een kerststalletje dan moet je niet vertederd kijken naar het kindje dat voor ons geboren is, hoe snel ook het menselijk sentiment tot een dergelijke interpretatie komt.

Je moet uitgaan van het denkbeeld, wat is hier geboren? Is hier geboren een absolute vrede, iets liefelijks, of is hier het leven geboren. Is hier geboren het leven voor hen die van goede wille zijn, en wat is dan dat van goede wille zijn? Wanneer je daar geen voorstelling van hebt, dan kom je niet verder. Behalve wanneer je eerst het beeld in je draagt wat is van goeden wil zijn? En wanneer de hele mensheid over de gehele wereld dit zou begrijpen, dit van goede wil zijn dan zou kerstmis een feest zijn van een ontstellend grote kracht der gedachte. Het geloof aan vrede ach dat voert misschien eens tot een wapenstilstand. Zoals u bekend in de eerste wereldoorlog toen op kerstmis zelfs wedstrijd werd gespeeld tussen een gemengd elftal van Engelsen. Fransen en Duitsers tussen de loopgraven. Het is gebeurd, maar dat is een vrede die maar een ogenblik duurt. De vrede die gezocht moet worden is de vrede in jezelf. Vrede innerlijk evenwicht, niet vrede op de wereld. Vrede ook op aarde, dus ook in de stof voor hen, die van goede wille zijn. Als je steeds het beste wilt, en je daar een beeld van maakt en dit nastreeft zul je vrede, zul je harmonie kennen.

Om het nog anders uit te drukken in een minder-bijbels of minder kerkelijk woord, maar mijn inziens veel reëler: wanneer je weet voor jezelf wat goed is, en je handelt volgens dit erkennen dan zul je altijd vrede in jezelf kennen op aarde zowel als elders. Dan heb je al een zo'n ding als symbool dan gaan we in de Kerstnacht ter kerke, de nachtmis is wel specifiek voor kerstmis en voor Pasen. Waarom in de nacht, omdat ons besef onvolledig is. Vanuit het duister gaan wij naar het Licht. daar hoeven we niet voor naar de kerk te gaan dat kunnen we met ons gedachten precies hetzelfde doen, maar we moeten ontdekken wat het is, eerst van goede wille zijn, eerst handelen volgens wat je erkent als juist met je hele wil, wezen en voorstellingsvermogen, dat wat je als goed ziet en erkent en gevoelt, zonder er op te letten wat anderen denken of zeggen, dan vindt je vrede. Maar pas wanneer die vrede begint, begint de werkelijke openbaring, want met de geboorte van het kind is de goede wil wel noodzakelijk, maar het is nog lang niet noodzakelijk dat die goede wil dus ook tot feitelijke resultaten voert.

Die goede wil die moet worden een contact, een harmonie met het Hogere. Wanneer dat contact bereikt is dan pas kun je, spreken over het zinrijke van een kerstfeest.

Dan kan men natuurlijk zeggen dat kerstmis een vervanging is van bv. het midwinterfeest, midwinterzonnewende. Men kan zeggen dat de kerstboom een heidens symbool is. Maar groen ook in de winter, eeuwig leven ook in de schijn van de dood. Ook hier weer waar het eeuwig leven in de schijn van de dood bestaat kan de schoonheid pas tot zijn recht komen. En daarom zetten de mensen er kaarsen in, daarom licht, eeuwigheid en licht zijn met elkaar verweven, naar we kunnen die alleen dichterbij onszelf brengen wanneer we ook bereid zijn om niet alleen de kerstboomkaars aan te steken maar ook ons innerlijk licht te versterken. Wij moeten zijn als de kerstboom. Wij moeten zijn a.h.w. groen bekleedt met leven, zelfs wanneer de wereld ons dood lijkt. Zelfs wanneer we bedreigd worden door de grootste gevaren. Wij moeten de vreugdigheid van het leven kennen en zelfs in de diepste neerslachtigheid.

En dan zijn we nog maar aan het begin, want ik heb niet voor niets die eerste lering, opgebouwd. Ik ben immers begonnen met te zeggen, u moet beginnen met je wil te trainen, je moet je voorstellingsvermogen trainen, dan pas kun je reëel en beheerst geestelijke krachten en gaven verkrijgen. De geboorte van het kind Jezus is een wonder misschien, maar op zichzelf beslist nog niet. Het is pas wat later gebeurt wanneer het kerstfeest ook door de vlucht Egypte, het uitwijken buiten eigen wereld misschien buiten eigen werkelijkheid door het zoeken in de tempel, het zoeken naar het godsdienstig geheim is gekomen tot rijpheid. Symbolisch heeft Jezus 33 jaren op aarde geleefd. maar slechts 3 jaren daarvan was zijn openbaar leven en in die 3 jaren hebben verkondigingen verlossing zich voltrokken. Dat klinkt erg kerkelijk. Maar wat ik wil doen is een parallel trekken van dit bekende en in deze dagen steeds weer herhaalde kerstverhaal naar uw bestaan, uw vermogen, uw leven.

Als in u het willen tot bereiken geboren is dan is dat een begin, dat is niet de voleinding. Wanneer in u het voorstellingsvermogen geboren is, de vorm van innerlijke kennis zelfs misschien geboren is die nodig is, dan is dat nog niet de bereiking, dat is ook nog het, begin. Daaruit moet eerst het eigen systeem de eigen openbaring van het grotere voortkomen, en pas wanneer het ik zijn werkelijke openbaring heeft gevonden, en pas dan, gaat het zijn taak vervullen, en dan is die taak ook niet gelimiteerd. Jezus verricht wonderen, naar de mens kan dit ook. Niet omdat bij gelijk is aan Jezus, omdat dezelfde kracht die in Jezus werkte in elke mens kan en mag werken en zal werken. Zieken genezen, bedroefden troosten, desnoods brood maken zoals bij de wonderbare vermenigvuldiging van spijzen. Het is allemaal mogelijk. Het is, voor de mens geestelijk mogelijk, dus met geestelijke waarden. Het is voor de mens ook wanneer hij een vol bewustzijn heeft stoffelijk mogelijk. U kunt zieken genezen, u kunt zeer veel bereiken en zien. U kunt zoals Jezus op afstand bezien, beseffen en bereiken, want hij heeft niets geuit dat onmenselijk was. Hij heeft de perfectie van het mensen zijn geuit. En daarin God in de mensen. Denk daar eens over na.

Wanneer u het kerstverhaal hoort zeg dan niet hoe mooi is dat, dat de Verlosser is gekomen op aarde om voor ons te leven en te sterven, want dat brengt u uiteindelijk weinig verder. Zeg voor uzelf zoals het kind geboren word in de grot, zo moet in de verborgenheid van mijn wezen, in het bijzin van de ezel, en neem daarvoor dan maar het lichaam, en de os, neem daarvoor dan naar het astraal, worden voortgebracht het kind des Lichts, de wil + de voorstelling. En net deze wil en deze voorstelling moet ik dan trachten om zoals Jezus in zijn leven te groeien, steeds sterker en bewuster te worden niet anders dan anderen, door mijn eigen wil, maar slechts anders dan anderen doordat wat ik wordt, wat ik ben. En dan ook niet zeggen, en wanneer ik dat bereikt heb dan ben ik er. Dan is het heerlijk om te leven, dan genees ik zieken, dan zal ik niets tekort komen, dan kan ik wonderen doen. Maar dan ook zeggen; juist uit de schijnbare barheid van het leven, juist omdat ook ik zoals ook Jezus verworpen wordt uit de gemeenschap van de wijzen die de wetten Gods lezen en al het andere, wil ik God beseffen en uiten vanuit mijn wezen. Ik wil mij zijn wet en wezen voorstellen. Ik wil al wat duister is in mijzelf terugwijzen. Ik wil de goede kant van het leven, van mijn leven tot uiting brengen. En ik wil dit tot uiting, brengen al betekent dit uiteindelijk mijzelf offeren, dat ik mijzelf verlies in het Hogere of Grotere, want dit is het enige doel. En als u dat dan doet, met bepaalde rituelen en gebruiken, of u doet dat nu volgens kerkelijke, of volgens andere waarden, lijkt me van minder betekenis, dan het feit dat u het doet.

Juist in deze tijd, een tijd waarin de gedachten der mensen toch altijd wel een positieve kracht

betekenen, al is deze niet voldoende, gedefinieerd om in waarheid beseft en verwerkt te juist in deze dagen is het tijd om te beginnen, het is tijd om eigen wil te gaan beheersen. Het is de tijd om eigen voorstellingswereld op te bouwen, het is de tijd om via eigen ritens en symbolen volgens eigen begrip van eenheid van mensheid, van harmonie, van gebondenheid met God en lichtende kracht te werken, niet eisende de onmiddellijke resultaten, maar strevende naar een voortdurend groter vermogen. Niet verwachtende dat een ander zal zoeken waar het vermogen om zelf te presteren en te volbrengen.

In deze harde, verwarde dagen, (we hebben er al op gewezen) deze dagen van wit licht, licht dat zoveel van het kwade openbaart en vaak vernietigt en wegbrandt, is het zo gemakkelijk om een begin te maken, is het zo gemakkelijk zelfs om een eerste misschien voor het ik overtuigend resultaat te bereiken, zelfs wanneer het dan moeilijker wordt later. Want na de geboorte werd het kind geëerd door koningen. Maar kort daarna werden de minderjarigen, werden de kinderen van Bethlehem vermoord. En zo zal het met ons ook zijn. De resultaten zullen misschien wegvallen. We zullen weg moeten vluchten in iets anders. In een ander begrip in een ander denken. We zullen beroep moeten doen op een andere wereld. Het hindert niet, wanneer wij maar beginnen met te leven volgens deze waarheid, die innerlijke waarheid en dit voortzetten. Het geheim van alle magie, alle licht en kracht van zo ge wilt heiligheid, is de wil bezitten om in jezelf het beeld van het goede op te bouwen en steeds verder te ontplooiën tot het een eenheid wordt met je God en uit die eenheid de bewijzen van, Zijn Leven, Recht en Goedheid aan de wereld te schenken.

Het is nog eens duidelijk geformuleerd. De weg die u moet gaan, ik hoop dat u er niet alleen maar naar luistert, maar voor u zelf, die raadgevingen en die aanwijzingen uit zult putten die het ook u mogelijk maken voor u zelf uw wil te sterken. De beelden en symbolen te vinden die uw band zijn met lichtende kracht en geest. De ritens misschien te ontdekken waardoor voor u dit alles een levende waarheid wordt ook op aarde, en zo u te onttrekken aan de beperkingen steeds groter wordende beperkingen van het genormaliseerd mensheid dat zo vaak een geestelijke dood dreigt te betekenen.

GASTSPREKER

De mens die in zichzelf keert ontdekt in zich hiërarchieën van de hemel en de kracht van God. Want ziet in hen is het Licht en de Goddelijke adem in hem is de werkelijkheid Gods, scheppend maar ook behoudend.

In de mens is eeuwigheid. De mens nu die dit beseft kan zichzelf verheffen, tot de hoogste werkelijkheid die in hem bestaat omdat hij niet in staat is het Lagere van zich af te schudden.

Een licht, een vlam, bestaat slechte omdat iets verteert. De vlam van het Goddelijke in de mens bestaat in waarheid slechts omdat hij zijn bewustzijn van het lagere verteert. En is geheel verdwenen dan blijft de vlam slechts over uit Goddelijke bron zelf.

Besef dit wel. Want indien gij de juiste weg wilt gaan zo zult gij vaak moeten vergeten wie en wat gij zijt. Zeg niet ik ben mens. Doch zeg, ik ben geest. En geest zijnde ben ik deel van Licht. En deel van Licht zijnde ben ik Licht. En licht zijnde ben ik Godsuiting. Godsuiting zijnde ben ik God. En God zijnde is de het Goddelijke in mij manifest en geopenbaard. Vanuit het Goddelijke kan ik voortbrengen en scheppen. En zo gij geschapen hebt en uzelve niet vergeten kunt, zo zeg tot uzelve: ziet in God ben ik. Licht ben ik uit God, en ziet uit Licht ben ik kracht en bewustzijn, uit kracht en bewustzijn ben ik geest, en geest ben ik in de gedaante van de mens in de stof.

Keer terug tot uzelve en wees uzelve, maar weet dat de weg die ik u hier beschrijf de weg is naar de werkelijke, kracht en het werkelijk bewustzijn, naar het werkelijk gebeuren.

Dit is het geheim van vele tijden. Dit is het geheim van uw leven en dit is waar. Ja meer waar dan te zeggen "ziet dit stuk brood is God". En toch is het brood Gods door het, geloof van de mens, door de kracht van de eeuwige en al het geschapene, zij het misschien niet volgens de wetten en gedachten der mensen alleen, zo zijt ook gij God niet krachtens hetgeen gij zijt

maar krachtens hetgeen u in stand houdt. En zo gij aan een stuk brood dat consacreerd is, miraculeuze waarden kunt en durft toeschrijven zo kunt gij dit aan zelve doen, zo gij beseft dat de kracht in u belangrijk is, dat het deze kracht is die u maakt tot meer dan de mens die gijzelve kent in uzelf.

Dit klinkt velen tot Godslastering want zij zijn gewend te zoeken slechts buiten zichzelf, en slechts buiten zich kracht en vermogen te putten. En toch vraag ik u hoe leeft gij indien niet uit de kracht die u geschapen heeft? Hoe zijt gij verbonden met de aarde en hemelen, indien niet door de kracht die deze heeft voortgebracht?

Het is tijd dat de mensheid dit beseft en dit innerlijk erfdeel aanvaardt en maakt tot deel van haar stoffelijk bestaan. Gij kunt uit uzelve putten in oneindigheid. Gij kunt in u ze dat wat gij denkt te zijn. De bron vinden van alle macht en vermogen van alle wijsheid en kennis het Goddelijke en het eeuwige.

Gij kunt uw God ontmoeten van aangezicht tot aangezicht in de waarde van uw wezen zo gij vergeet wat gij denkt te zijn.

In deze dagen zwak zijn is vaak ondergaan. In deze dagen traag zijn en aarzelen betekent vaak de bereiking voor lange tijd uitstellen. In deze tijd vergeten dat de geest meer waard is dan de stof wil zeggen, u ketenen aan de materie voor langere tijd dan een menselijk leven.

Dit is een tijd van beslissingen. Of gij uw besluit hebt genomen of niet dit is de tijd der beslissingen. In datgene wat gij als juist en waar hebt erkent in uzelve vergetend, wat gij zijt in eigen ogen erkennend het het licht dat in u leeft, de kracht, die in u geopenbaard is, is de wet die gij moet leven.

Het is eenvoudig om te zeggen dat de mens geholpen zal worden door elke en alle krachten, maar hoe kan een kracht de mens helpen die niet wenst in zich het Licht te erkennen en te aanvaarden meer dan alleen door een daadloze verklaring.

Wat gij begeert te zijn, waarlijk, wilt zijn en in uzelve draagt, kunt gij in deze dagen waar maken, zonder beperking, en voorbehoud dan die ene, dat gij op deze wereld slechts dat kunt zijn op deze wereld behoort tot uw werkelijke taak, tot uw werkelijke verbinding met die wereld. Het is een tijd waarin men zich kan bevrijden. Maar die bevrijding zal uit uzelve moeten komen. Want eerst wie zich innerlijk bevrijdt kan de werkelijke vrijheid aanvaarden. Eerst hij die eigen angst voor krachteloosheid terzijde stelt en de kracht van God in zich beseft kan de krachten van de eeuwige openbaren op de wereld.

Slechts hij die zijn eigen willoosheid en willen en begeren, zoals die tijdelijk bestaat, weet te erkennen voor het wat het is, een zelfbegoocheling en in zich zijn werkelijk doel, zijn werkelijk willen en begeren ontdekt is in staat om de wil van den Eeuwige de Kracht van den Eeuwige mede tot uiting te brengen, en door deze kracht te openbaren wat op deze wereld geopenbaard moet worden.

Dit is de tijd van het Witte Licht. Dit Licht zal zijn eisen stellen. Dit Licht zal u konfronteren met uzelf. Dit Licht zal de wereld dwingen zichzelf in waarheid te zien of ten onder te gaan. Nu is het dus de tijd om te kiezen voor de waarheid. van uw wezen de erkende werkelijkheid van uw weg, of de schijn die gij "ik" noemt.

Maar denk niet dat gij in dit alles zonder kracht zijt. Want uw wil, mits waarlijk gericht tot uw innerlijk wezen geeft u toegang tot de kennis en de wijsheid van de totale mensheid, ja van de geesten die hoger zijn dan mensheid en doet u erkennen de werkelijkheid van een Goddelijke wet en, een Goddelijke Wil. Deze te vervullen, dit te voltooien is uw mogelijkheid en taak in deze dagen. Beroep u op al wat gij wilt, roep alle krachten aan die gij wenst maar vindt dit licht in uzelf.

Zo gij, als de oude profeten deden, kunt uitroepen; want: ziet Jevohed ben ik. Zie hier ben ik de lichtende en Adonai is mijn naam, hier ben ik de veelvoudige gevleugelde, de sterke en lichtende en Eloim is mijn wezen, dan hebt gij bereikt waarvoor de mensheid werd geschapen. Dan hebt gij alle krachten en alle wezen. En weet dat dit mogelijk is.

In een wereld die gelooft in de delegatie van Goddelijke macht aan zovelen, een mensheid die gelooft aan de Goddelijke leiding zou toch deze waarheid aanvaardbaar moeten zijn. En daarom juist klinkt in het licht van deze tijd ook de hoop. Wee u zo gij faalt, want ziet in uw

Orde der Verdraagzamen

falen vindt gij uzelve voor nieuwe cyclus, voor een nieuwe ring van een nieuw ras. Door te bereiken bevrijdt gij uzelf bevrijdt gij de wereld waarvan gij deel zijt. Mogen de kracht die u geschapen heeft en leeft in u, u niet slechts sterken doch u inzicht geven waardoor dit innerlijk Licht aanvaardbaar wordt, waardoor de innerlijke erkenning voor u, de waarheid van uw leven weergeeft.